

פרנסואה ויון

הבלדה על מרגו השמנה

אם אֶפְנֹק אֶת יַפְתִּי וְאֶשְׁרְתָּהּ
 הֵן לֹא תִבּוּזוּ לִי כְּלַמְלֶקֶק,
 יֵשׁ בָּהּ קְסָמִים שְׂאִין בּוֹלְתָהּ
 לְמַעַנָּה בְּחָרֵב אֶשְׁקֶשֶׁק,
 בְּבוֹא הַלְּקוּחוֹת אֲנִי שׁוֹקֵק,
 בְּצַעַד חֲלָקְלֶק מִבִּיא שְׂכָר,
 פֶּת לְחֶם, קֶצֶת גְּבִינָה וּפְרִי מִבְּחָר,
 וּבְשִׁלְמָם אֲנִי אוֹמֵר: "לֹא רַע!
 אִם תִּמְלְאוּ מִטְעֵן, חֲזְרוּ מֵהָר
 לְבֵית הַבְּשֵׁת, שֵׁם נְרֵבָה מִסְחָר."

אֲךְ לְעֵתִים פּוֹרְצֵת גַּם קֶטְטָה
 כְּשִׁחּוֹזֶרֶת מִרְגּוֹ בְּכִיס רֵיק
 וְאִזּוֹ אוֹכֵלֶת בִּי שֶׁנֶּאֱהָ אוֹתָהּ,
 בְּגִדֶיהָ מְגוּפָה אֲנִי זוֹרֵק,
 נִשְׁבָּע שְׂאֵמְכָרָם בְּלֹא פִקְפִיק,
 וְאִזּוֹ נִשְׁבָּעַת הַכּוֹפֶרֶת-בְּעֶקֶר
 בְּשֵׁם כָּל הַקְּדוֹשִׁים, בְּקוֹל נֶחֱר,
 שְׁלֹא תִסְבֵּל עוֹד! וְאֲנִי חוֹרֶת
 לָהּ עַל חֶטְמָה חוֹתֶמֶת לְשֶׁכָּר,
 בְּבֵית הַבְּשֵׁת, שֵׁם נְרֵבָה מִסְחָר.

וְשׁוֹב שְׁלוֹם. הִיא נֶחֱה בְּמִטָּה
 שְׂמֵנָה וּמְסֻרִיחָה, פֶּרֶת מְרִבֵּק,

קֹרֵאת לִי "גֹגוֹ" בְּלוֹיֵת צְבִיטָה
וּנְקִישָׁה בְּאַבְרֵי הַדּוֹפֵק.
שְׁתוּיִים נִישָׁן, כְּפָגֵר מֵתְפָּרֵק;
בְּטָרֵם בְּקָר שׁוֹב יִצְרַח נִסְעָר,
אֲנִי נוֹאֵק מֵתַחַת גּוֹשׁ בְּשָׂר,
נְטוּל לְשָׂד, שְׁטוּחַ כְּקוֹרָה;
זֶה גּוֹרְלִי, לְגֹעַ כְּזֹכֵר
בְּבֵית הַבִּשְׁת, שֵׁם נְרֵבָה מִסְחָר.

לְחַמֵּי נְתוּן, לְעִזְאֵזֵל הַשְּׂאָר,
כְּזוּג זֹנִים עֲלִינוּ בְּמִסְפָּר,
מִי רַע יוֹתֵר? קֶשֶׁה מְאֹד לֹמֵר;
גְּהוּק אוֹ נָאֵד שְׁוִים אוֹתוֹ דְּבָר;
כְּבִץ חֶלְקֵנוּ וּבְבִץ נְבָחַר,
זֹנְחִים כְּבוֹד – גַּם הוּא זְנַחְנוּ כְּבָר
בְּבֵית הַבִּשְׁת, שֵׁם נְרֵבָה מִסְחָר.

נוסח עברי חנוך לוינ

לוינ תירגם את השיר בעת שירותו הצבאי במפקדת קצין מודיעין ראשי בצריפין, כמתנה לחברתו. בשולי הדף, המודפס במכונת כתיבה, רשם: "מוקדש ליעל הלר בכתב ידו של המתרגם. המתרגם זה אני – חנוך לוינ".